

*Suuria sanoja, pieniä askelia Suuria
sanoja, pieniä askelia Suuria sanoja,
pieniä askelia Suuria sanoja, pieniä
askelia* **SUURIA SANOJA** *ä askelia*
Suuria sa **pieniä askelia** *a Suuria*
*sanoja, pieniä askelia Suuria sanoja,
pieniä askelia Suuria sanoja, pieniä
askelia Suuria sanoja, pieniä askelia*

ANNAHAN KUN MIE SOUVAN

*Elämä on heittänyt suhteen kokoonpano-
puolelta remonttipuolelle. Olemme vain
päivän vanhoja omaishoitajia sitoutuneena
elinkautiseen ystävyys-, yhteistyö- ja
avunantosopimukseen ratkaistaksemme
jonkin henkilökohtaisen ongelmamme.*

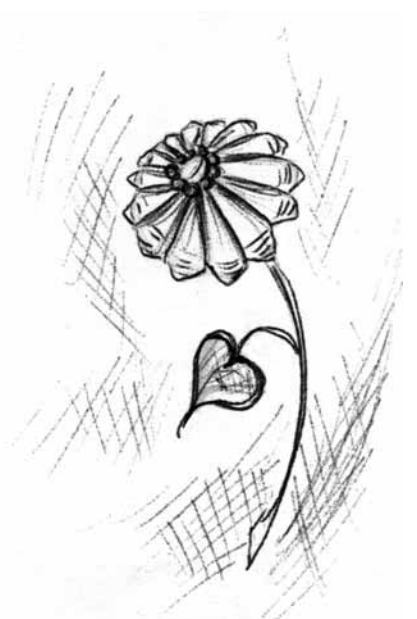
*Sillä vammoillamme me rakastamme
ja sanomme: Minä haluan olla pal-
velijasi, ommella kenkäsi, kammata
hiuksesi. Minä haluan pestä vaatteesi,
tappaa sinusta täit, haluan tuoda
sinulle maitoa, sinä kunnioitettu.
Minä haluan suudella rakasta kättäsi
ja hieroa rakasta jalkaasi.*

*Näin me rakastamme toisiamme kaikessa rauhassa,
kaikkina elämämme päivinä, kaikissa elämämme vaiheissa.
Näin elämme arjessa todeksi jotakin luomisen aamusta.*

*Siinä toteutuu suhteellisuuden, huumorin
ja arjen taju, se sekoitus mikä saa meidät
seisomaan toistemme rinnalla kaikissa niissä
vaikeuksissa, joita meillä ei olisi, jos emme
seisoisi toistemme rinnalla.*

*Matti J. Kuronen
Radion aamuhartaus*

EIKÖ OLISI SÄRKYNYT MINUSSA

Eikö olisi särkynyt minussa

*Olit kuunnellut sydäntäsi, yö yöltä ahdistusta
painanut kädellä rintaa vastamäessä, lyhentänyt askelta,
kuunnellut jäsenten vastahakoista myöntymistä lepoon,
taas kolotusta, aamujen hidasta kankeutta kauan
olit kuunnellut, viimein suostuit lähtemään:
eilen tuuletit mekon, tarkastit napit ja vyön hakaset,
otit esiin liivit ja alushameen, lämmitit saunan
ja saippualla pestynä, puhtaana, myös mieleltäsi*

tulit

*viisikymmentä vuotta työtä
mökin vaimona, kaksitoista kertaa äiti, kolmesti
kesken mennyt, kaksikymmentä vuotta miehen selkää
ja keuhkoja, kuusi lesken yksinäisyyttä*

tulit

viisikymmentä vaivan ja puutteen vuotta,

nuoruudessa jokunen päivä iloista heinäpoutaa
 hiljaista riemua kasvamista katsoessa; kuinka tietäisin
 monestiko olet astunut, huokaissut, tarttunut kantanut
 kyykistynyt palellut hikoillut uneksinut valvonut odottanut
 itkenyt nauranut, parsinut, monestiko painanut otsaa
 lehmän mahaan, pistänyt käsiä jäiseen veteen, solminut
 huivia essun nauhoja, katsonut kauas;

kuinka ulottuisin,

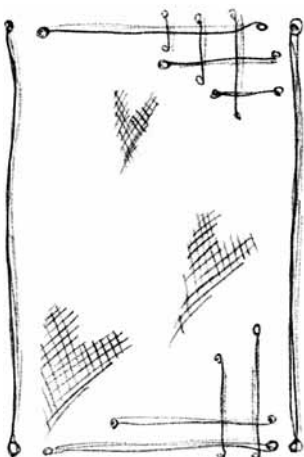
kuinka tavoittaisin uupumustasi,

näen kätesi,

silmäsi, seitsemänkymmentä vuotta
 ihmisen yksinäisyyttä, nöyryyttä,
 toisten tahtoon taipumista,

niiat edessäni,

eikö särkyisi minussa.

Helinä Siikala: Pysähdytään anna kätesi

JEESUS VOIDELLAAN BETANIASSA

Kuusi päivää ennen pääsiäistä Jeesus tuli Betaniaan, missä hänen kuolleista herättämänsä Lasarus asui. Jeesukselle tarjottiin siellä ateria. Martta palveli vieraita, ja Lasarus oli yksi Jeesuksen pöytäkumppaneista.

Maria otti täyden pullon aitoa, hyvin kallista nardusöljyä, voiteli Jeesuksen jalat ja kuivasi ne hiuksillaan. Koko huone tuli täyteen voiteen tuoksua. Juudas Iskariot, joka oli Jeesuksen opetuslapsi, ja josta sitten tuli hänen kavaltajansa, sanoi silloin: "Miksei tuota voidetta myyty kolmestasadasta denaarista? Rahat olisi voitu antaa köyhille." Tätä hän ei kuitenkaan sanonut siksi, että olisi välittänyt köyhistä, vaan siksi, että oli varas. Yhteinen kukkaro oli hänen hallussaan, ja hän piti siihen pantuja rahoja ominaan. Jeesus sanoi Juudakselle: "Anna hänen olla, hän tekee tämän hautaamistani varten. Köyhät teillä on luonanne aina, mutta minua teillä ei aina ole."

Joh. 12:1-8

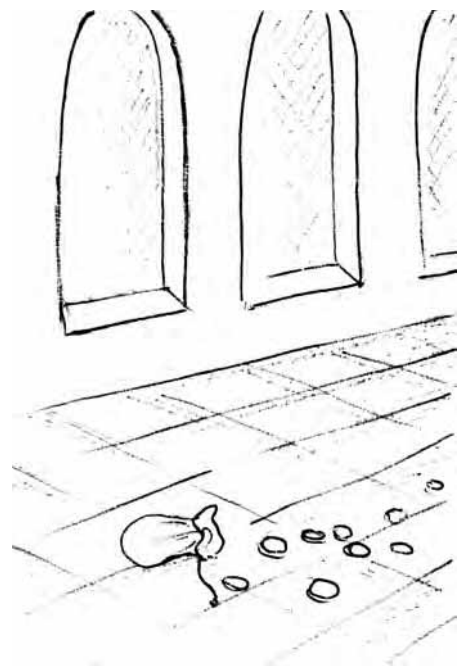

JUUDAKSEN LOPPU

Kun Juudas, Jeesuksen kavaltaja, näki että Jeesus oli tuomittu kuolemaan, hän katui tekoaan. Hän vei saamansa kolmekymmentä hopearahaa takaisin ylipapeille ja vanhimmille ja sanoi: "Tein väärin kun kavalsin viattoman veren." Mutta he vastasivat: "Mitä se meitä liikuttaa? Omapa on asiasi." Silloin Juudas paiskasi rahat temppeliin, meni pois ja hirttäytyi.

Ylipapit ottivat rahat ja sanoivat: "Nämä ovat verirahoja, näitä ei ole lupa panna temppelirahastoon." Neuvoteltuaan he päättivät ostaa niillä savenvalajan pellon muukalaisten hautapaikaksi. Vielä tänäkin päivänä sitä peltoa kutsutaan Veripelloksi. Näin kävi toteen tämä profeetta Jeremian sana:

– He ottivat ne kolmekymmentä hopearahaa, / hinnan, jonka arvoiseksi he tämän miehen / israelilaisten puolesta olivat arvioineet. / Ja he ostivat niillä savenvalajan pellon, / niin kuin Herra oli minua käsenyt.

Matt. 27:3-10

Passen

mezz

Todeksi elänyt: Maire

Kuvittanut: Niina

Ulkoasu: Marjaana

Kansi: Maire, Anu, Marjaana

Omaishoitajan vertaistuki